

СРБОВЪРАН

Предплатна цена
на три месеца 3 форинта, на го-
дишно 6 фр., на годину 12 фр.
а. предп. ОГЛАСИ: јавна од 20
врста за три пута стаје 2 фр.,
90 пач., већи преко 20 до 40
врста, 5 форинти аустријске
вредности.

Број 88.

Год. VI.

У Новом Саду у вторник 26. јули 1866.

Аустријско-пруска погодба.

„Вин. Цитг“ саопштава садржај обе оне од ц. кр. аустријског и кр. пруског пуномоћника у Николсбургу 13. јули подписане, и слѣдећег дана од оба суверена одобрене погодбе, које гласе:

I. Уговор о прелиминаријама мира.

Нјенова Величества цар аустријски и краљ пруски, одушевљени жељом, да благодети мира својим земљама поврате, наименовали су на тај конач као и ради установљени прелиминарија мира за своје пуномоћнике: Н. Вел. цар аустријски: свога дјелствителног тайног саветника и коморника, ванредног посланика и опуномоћеног министра Алојза гр. Карољио од Нај-Карола и свога дјелств. тайног саветника и коморника, ванредног посланика и опуномоћеног министра барона Адолфа Бренера Фелсаха;

Н. Вел. краљ пруски: свога председника министарства и министра спољних послова, Оттона гр. Бисмарк-Шенхаузена, који су се, пошто су своја пуномоћја изменили и ове у доброј и правој форми пронашли, о слѣдећим основним начртима, као основу о закључити се и мућем миру сложили.

Чл. I. Територијални обстанак аустријске монархије, наузимајући краљевство ломбардско-мљтачко, остаје непроменљив. Н. Вел. краљ пруски обвезује се, да ће своју војску из заузетих досад аустријских земља извући, чим се мир закључи, задржавајући себи право, друге мере при коначном закљученом миру као ијство ради наплате ратне накнаде учинити.

Чл. II. Н. Вел. цар аустријски признаје разведену досадашњу немачког бунда, и пристаје на ново устројство Немачке без саучешћа аустријске царевине. Исто тако обећава Н. Вел. да ће уже одношењем савеза признати, који ће Н. Вел. краљ пруски сјверно од линије Майне основати, и пристаје на то, да јужно од ове линије лежеће немачке државе у савез ступе, који у погледу народне свезе са сјверонемачким бундом између себе сами споразумети се имају.

Чл. III. Н. Вел. цар аустр. уступа Н. В. краљу пруском сва у бечком миру од 30. Октоб. 1864. задобивена права на войводства Холштајн и Шлезвиг, с додатком, да народ сјверних околних у Шлезвигу, ако би слободним гласањем жељом своју изјавити хтео, да се са Данском споји, овој и уступи.

Чл. IV. Н. Вел. цар аустр. обвезује се, да ће у име трошкова, што их у Прусу у овом рату имала, Н. Вел. краљу Пруском своту од 40 милиона талира платити. Од ове пак своте да се они ратни трошкови, које Н. Вел. цар аустријски по гласу чл. 12 поменутог бечког мира од 30. Октоб. 1864. од войводства Шлезвиг и Холштајн потраживати има, са 15 милиона талира, а у име слободног препитавања, које пруска војска до закљученија мира у заузетим аустријским земљама имати мора, са 5 милиона одузму, тако, да само још 20 милиона у готовом новцу за наплату остаје.

Чл. V. На жељу Н. Вел. цара аустр. изјављује Н. Вел. краљ пруски, да је готов, при предстојећој промени у Немачкој садашњој територијалној стањи краљевине Саксонске у својим досадашњим обиму на миру оставити, задржавајући при том себи право, да спошењем ратних трошкова од стране Саксонске и будући положај ове краљевине у сјверонемачком бунду особеним уговором, који ће се са Н. Вел. краљем саксонским склопити, уреди. Напротив обећава Н. Вел. цар аустријски, да ће сва уређења, да и саме територијалне промене које Н. Вел. краљ пруски у сјверној Немачкој предузети, одобрити.

Чл. VI. Н. Вел. краљ пруски обвезује се, да ће свога савезника, Н. Вел. краља талијанског, и прелиминаријама мира као и к примирно, које се на основу ових склопити има, привојети, чим се мљтачка краљевина изјаснењем Н. Вел. цара француског Н. Вел. краљу талијанском на расположењем уступи.

Чл. VII. Одобрено ове погодбе има се најдуже за два дана у Николсбургу изменити.

Чл. VIII. Онда, чим се ова погодба одобри и именована ће Н. Вел. пуномоћнике, да се на ком још из ближе означеном месту састану и да

на основу овог предходног уговора мир склопе и да се о поединим условима овога договарају.

Чл. IX. Тога ради имају уговарајуће државе по установљеном ових прелиминарија примирне за царско-аустр. и кр. саксонску војску с једне, с друге пак стране за кр. пруску склопити, кога се ближи услови у погледу војничком одма уредити имају. Ово примирне почиње од 2. августа а дотле продужује се постовни одмор оружја. Примирне ће се уједино овде и са Баварском уговорити, и генералу бар. Мантайфелу наложиће се, да са Виртембергом, Бадном и Хесен — Дармштатом примирне, које од 2. августа почиње, на основу војног посѣда за-кључи, чим именоване државе то заштевање буду. За истинитост предстојећег поменути пуномоћници погодбу ову подписаће и печатом утврдиће. У Николсбургу 26 (14.) Јули 1866. Карољио гр. Бренер гр. Бисмарк гр.

II. Погодба примирја.

Подписани: ц. кр. аустр. ФЦМ. гр. Дегенфелд и кр. пруски генерал инфантерије бар. Молтке, пошто су од Н. Вел. цара аустријског и краља пруског на то опуномоћени и своја пуномоћја у реду пронашли, закључују примирне под слѣдећим условима: Почем су данас прелиминарија мира подписана, то непријатељства између ц. кр. аустр. и кр. саксонске војске с једне, с друге пак стране пруске војске престају, а од 2. августа наступа четиридељно примирне. За време овога важе слѣдећа одређења.

§. 1. За време примирја задржава кр. пруска војска простор, који је западно линијом Егер — Нилзи — Табор — Найхауз — Злабинг — Знајм — границен, рачунајући овамо и горепоменуто места. Јужно сачињава границу Тај до свог ушћа у Мораву, источно ова последња река све до Напаедла, а одаваде права линија до Одерберга.

§. 2. Око Оломуца остаје двоструки, око градова пак Јозефштат Кениггрец и Терезиенштат једноструки простор слободан од пруске посаде, и поменути градови могу из тог простора препитавати себи набављати. За град Оломуц оставља се преко пруског простора војни пут преко Вайскирхна и Месерича, који Пруси посестиће.

§. 3. За достизањем одређењем у §. 1. простора из садашњег намештања пруске војске оставља се војни пут с једне стране преко Майсау-Шайтелдорфа — Витинауа у Табор, с друге стране преко Малаца — Скалиц у Напаедла са простором од две миле до овога на расположењем.

§. 4. Пруска војска може све у одређеном по §. 1. простору налазеће се сувоземне, водене и гвоздене путеве за време примирја без икаквих сметњи употрбљавати, нити их се у том употребљено из назначених у §. 2. градова какове препоне на пут стављати могу. Искључује се за време примирја пруга гвозденог пута између Прерауа и Трибауа, у колико се ова кроз простор Оломуца повлачи.

§. 5. Ц. кр. аустријска војска не може пре преко уговорене 10 о. м. демаркационе линије прећи. него што кр. пруска војска преко Тае не пређе. Дотични рок скорим ће се ц. кр. влади објавити.

§. 6. Болестници и лѣкари, који ради њиховог негована у овим земљама остају, из којих кр. пруска војска изиђе, остају у заузетим просторијама. Осим тога имају их од стране аустријске власти подпомагати, препитавати и за преносењем старати се. Њиховом повратку у отаџбину, за који ће се Пруси што скорим побринути, немогу се нити за време примирја, нити после овог сметњив на пут стављати.

§. 7. Кр. пруска војска задржава се у заузетим земљама. Новчани намети немогу се од стране пруске кунити.

§. 8. Ц. кр. државна добра, магазини и готовине, у колико ова већ пре примирја заузета нису, немогу Пруси заузимати.

§. 9. Ц. кр. влада стараће се о том, да се њени грађански чиновници на своја места поврате, како би могла на издржавање пруске војске суделовати.

За време од 15 (27) до 21 Јули (2. Аугуста) имају се аустријско-саксонске трупе од назначене под 10. о. м. демаркационе линије, у колико ова на ле-

вој обали Дунава лежи, на по-миле далеко повући, пруска пак војска не сме зато време преко горепоменутој демаркационе линије прећи.

У Николсбургу 14. Јули. 1866. Аугуст гр. Дегенфелд Шонбург гр. ФЦМ. Хелмут бар. Молтке гр. генерал инфантерије и начелник генералног штаба.

Србија и Руманија.

Савез пријатељства између Србије и Руманије од оно доба, од како је српска престолнина од бесомучних Турака бомбардована, постао како који дан све тврђи и чвршћи. Овај савез произведео потребом узаймних политичких интереса, у нужди постојања савезом обране и напајања између ових кнежевина противу Турске, ако би се она усудила првјити права њиха, или им пречити пута сјавној будућности, иначе је поузвано ијство нормалног развијања обе кнежевине и напредовања њихог у духу традиционалне народне политишке.

Да влада српска и руманска ову политику пред очима имају, види се и из тога, што је српска депутација у Букарешту врло сјајно дочекана. Значајне српске новине сироводе тај дочек слѣдећим важним чланком:

„Овај нам дочек, вели значитни орган, доказује, да тесно пријатељство између Румуније и Србије не зависи толико од добри лични сношења на врху, колико стоји у самој природи ствари; на ма какве се промене у овим земљама догодиле, њихно пријатељство остаје једнако непоколебљиво. И докста не само између Румуније и Србије да нема никакви узрока међусобном неспоразумљиву, него њихов и топографски и политички положај управо им намеће најпостојанију и најтежнију свезу. Славенски и румунски народ једини су чувари долине Дунава, коме су искључиво једну и другу обалу засељили; њихово политичко стање према Турској и Европи једнако је; не може се у стању једнога увести каква промена назадна или напредна, која не би променом претрпала или е изазвала у стању другог. Тим е солидарност интереса међу њима тако природом на и самом политиком утврђена, да е ништа не може поднотати, и што се год догоди на једној страни Дунава да мора узбујити, или обрадовати и духове на другој. Оба су народа то добро схватили, а владе њихове све више и више то утврђују.“

„Руска Коресп.“ каже у свом једном чланку:

„Мален е број оних, који се погодовањем на волеуслиство Пруске у Немачкој погледају. Велика и моћна Пруска на челу Немачке са знатном војском и флотом по њиховом е мњењу опасан за Руско суеђе. Одношења Пруске према Русији била су свагда пријатељска; ми смо јој године 1807, 1813 1815; на и 1857 битне услуге чинили, али тада е Пруска потребовала Руско, и ко може јачити, докле ће та пријатељска одношења трајати? Наступили у томе каква промена, овда би на нашим границама имали народ од 25 до 30 милиона душа велики. Такова су мишлења оних, који у моћи Пруске опасност за Руско увиђају, али, ми по други пут кажемо, то е мњење појединих особа, ер маса наше јавне симпатизира отворено са последњим побддана наших сусѣда. Немачка није бадава потоком крва проливала. Одвећ е нужно, да се њено јединство обједини, и да се напори немачког народа усавом увенчају, ер његова цела појестиница сведочи, да се без престанија за јединство бори, и хтећи ову на самом реду ствари основану тежњу угушити, било би по нашем осведочењу лудост. Пруска ће бити врло моћна, али то није ништа страшно. Својим трговачким и индустријским интереси Пруске и Руске најбитније е ијство будућег доброг споразумљива између обе владе, пак овда је мора бадава тражити узрок противности. Она су времена прошла, кад се мислило моћ једне државе на слабости друге осивати, ова е политика срећом одавако пропала. Русија е пре свега конзервативна, она негов никакве идеје осивања, и ми смо сада више нег икој уверени, да нам мир сам спокойство, моћ и богатство доноси. И ми ни мало несумњиво, да е то уверење и за Пруску меродавно, јко свој нови политички положај на чврстом темељу основала буде. Ми барем немо-

узрока, да се залпну на успѣху нашег суседа по-сле-дано. У овом рату највише нас забавља намена Аустрије судба. Катастрофа, које ће жртвом постати, мора ће по потреби услове европског југа изменити. Народи под владом Аустрије већ су се узурпали, они ће се без сумњ у унутрашњу борбу учествовати, а у том стању ствари може истично питањ са своим страним последицама св ки час бујнути. Русија неће овај пламен подиривати, које без околности потардити можемо, али ми морамо на опрезу и при-правни бити, да наше интересе евергично бранимо, ако би им с које стране опасност претила."

Угарска.

Аугуст Трефорт изваљу е у „Нашо-у.“ да се у-тарски сабор што скорје саове:

Наше е питањ, вели Трефорт, сада питањ о не-вољи. Има посљедица, кои богату жетву, има предља, кои доста кише имаше. Од туд пак закључавати, да нема невоља — врло е погрешна дођка. Има посљедица, кои лошије стое, него год. 1865. и предља, гди се у правом смислу чиста слама врше. Овом се мора и то док е време помоћи. Кад се на сабору реч е невоља певала, припадо сам онима, кои ово изсу са државоправним питањма у свгау доводили; ер овде се морало, по природи ствари, брзо радити, почем небитна изгледа, да ће се државоправна питања брзо решити, а у овако критичном времену, као што е тада било, неби жељно, да одлагањ сабора за по-кривало служимо. Па узирок све наше умерености од-ложи се сабор због ратних времена. По по свршеном рату престае и узрок одлагања. Што скорје сазивањ сабора данас е нужине него икад, ер велики губитци, кои су ратни и природни удари нашем положају и благостању нанели, могу се само реформом, које би се суделовањ сабора учинило, поправити. Нашој стаблени и морућим другим коим путем бољу и сигурнију будућност хтећи при-бавити, детинста е плузина. Сада већма него икад треба нам смишлити, да е време новац, ест, у садашњим окол-ностима више него то — е схело можемо рећи, да е време живот."

Аустрија.

„Естер. Циг.“ саопштава у погледу погабана о миру судбе: „Већ се чују гласови, кои се плаше, да се закључењ коначног мира е Пруском, ради које ће се договори кроз неколико дана започети, на дуже време отећа може. Ми се тога не плашимо. Треба само да се оповремено, да су договором о миру већ потрђена пре-ламинарна предходила, које томе за основ служе, и ми чуемо поуздано, да су ова преминарна све битне тачке обширно изпринила и решила. Што још азостае да се учини, а то е редоговањ самог уговора о миру, који ће се за најкраће време довршити. Предна питања политичка и административна природе, кои или на раздешени досадашњг бунда изтачу, или кои у интересу обостране прикладности закључају, да се друго уређењ учини, неће се морати и овако ком каснијем договарано, које се неба само између Аустрије и Пруске подило, оставити."

Босна.

Из Сарајева пишу „Звукунету“ од 12. Јуна „Ваш сада е наместничество узиманј од 50000 рекрута распи-сало; кои познате околности бошњачке, мора ће допустити, да влада оно закључа, што е немогуће. Међу Турцима бошњачким, кои сами под војну дужност спадју, неможе се 50000 људи наћи, ја и саму дену и старце на то употребили. Узрок тога лежи поглавито у физичном, од религие условљивом околности турског племена и у обште Мухамеданаца. Кристали непримеж се у турску војску, ер угњетеној раи овасно е дати у руке оружје, бојећи се, да неби и самог надали опасна постала. Ових дана послато е овако на Новопазару 24 тона. Куле у Дуги и на дрвогорској граници Турци најбрижљиве воджу и оправљаю."

Италија.

„Они. нац.“ изва, да се истрага, које е против Персана поведена, на четира тачке сведи: Како е могла флота, на коју су толики грдни трошкови учинили, без материјала и потребне артиљерије остати? Зашто е Персано на Јасу, а не на Полу напало, почем е прави ратни предмет Нестрија била? Зашто е он са адмиралске лађе на „Афондатора“ отишао, и тим начином кретањ флоте ослабио? Зашто е он, знајући за агресивне планове аустријске морине, нападанј на градић С. Борја флоту раз-делно?

— Значајне флорентинске новине саопштаваю едан краљевска декрет, с коим се у мљтачким провинцијма устав краљевства Италије уводи, други опет декрет, с коим се закључена између Аустрије и нашег столице

конкорданс аз Мјлтачку укида, и трећи едан декрет, с коим се закон о укидању религиозни корпорација и на мљтачке провинције протеже.

Француска.

Француска е, вели „Пров. Кор.“ са своим посредовањм при решенију дѣла мира велике заслуге себи стекла. Цар француски позван од Аустрије изважио е на великој души и искористљивим начин поверену му мисию у духу правог непристрасног и правичног посредоватеља. У важном положају, у ком е цар француски при договарању био, име он ниш за Француску, ниш за себе што тражио, до чести и славе, како би своју важност у корисност правичног мира показати. могло. Дозвољно му е било, да на великом дѣлу, које е предузео, на успостављеној единствени е слободне Италије судѣљу. У овом истом духу, у ком е то дѣло стварао, дружио е драгоценно Пруској руду, да чврст temelj е единствени е Немачкој подоже."

НАЈНОВИЕ.

Из Беча од 23 т. јуна П. А. да ће се са Италијом тежко моћи до мира доћи. Влада талијанска не ће да понусти од свога закључавања, по коме би се Мјлтаке безуловно имале Талијанској уступити. Аустрија напротив узела е за основ преговора са Талијанском судбе: 1., да се талијанској војводи ни едан град не преда, докле се прави мир не учини. 2., да се за 4 тврдињ, на које су се милитре потрошиле, накнада даде, и да од државног дуга аустријског талијанска краљевина оуразитриј део на себе прими. 3., да се Талијанска мана потраживани јужне Тиролеке.

— Нишо величество, царица, бивит' ће се у Пешти само неколико дана, ер ће крај лета да у Пешу проведе.

— Н. Преуаз, угарски дворски канцелар *Майлаш* одуговало е са породицом на свој добра у нитранској жупанији.

— „Дебати“ пишу из Лемберга, да е гроф *Голуховски* за наместника у Галицији именован.

— „Пест. Л.“ пишу из Беча од 23 јуна: Непотврђује се, да цар руски уговарајућим силама конгресу предложити намерава. Русија као и Енгле-ска, неће на своје неутралности наћи, ер оне добро знају, да се карта Немачке без одобренија оних сила, које су при уговорима учествовале, променути неможе. Тога ради, вели даљ, могло би пре говора бити о минитеријалној конференцији, него о конгресу."

— У Европу стиглоше пре *волимичне обести* из *Невојорка* по електричној жици. Оне се од 17 и 20. Јуна датирају. Прва гласи: „Конгрес е од-ложен.“ Друга јави: „Државни секретар у унутрашњим оделенију, госп. Харлам поднео е оставку, и замену га е госп. Бровинг. Генерал Грант најименован е за генераловима од највишег степена. генерал Шерман за Генерал-лајтнанта."

Т Р Г О В И Н А.

Беч 23. Јуна. *Пшенице* е продато 25000 вагана; банштена у Буру 88—89 ф. т коштала е 5 ф.р. 30—35 нов; марошка 88 ф. т, 5 ф.р. 25 нов. *раж* у Бечу горњо-аустр. 4 ф.р. 35—50 нов; ечан у Шварциу 3 ф.р. 20 у Бечу угарска 2 ф.р. 42—55 нов. горњо-аустр. 2 ф.р. 25—40 нов; *кокуруз* у Бечу 3 ф.р. 30—35 нов.

Пшеница 23. Јуна. На угарским провинцијалним *пшеница* била е радја у обште жива, и зато е главни производ *пшеница* немало у цени скочила. Чешћа кића много е кокурузу хаснала, али е вршидби доста шкодила.

Радја с раком. Изгледи на жир отворили су напоно свезу са стурним *пшеница*, ер већ могу се трговци са Радје и Швајцарске на нашеј пшеници видити. Које због тога, које пак и због хрђавих известия о жетви радја е оне недеље врло жива била. *Пшенице* које старе нове продате е 80000 вагана са 15—20 нов. скупиљ него прешле недеље. За Аугуст, Септ. и Октобер закључени су уговори на 50—60000 вагана. И за диференциј пла-ћан е 10—15 нов више, и такова роба коштала е: *пшеница* 4 ф.р. 40—90 нов.— *Ражи* единако мало има, зато е и радја с овом ограничена; цена јој 3 ф.р. 65—90 нов.— *Бчам* ише никакве пролазио. *Зоб* е с почетка слабо, по доцније болъ пролазила; продато е 20000 ва-гана по 1 ф.р. 90—2 ф.р.— Радја е *кокурузом* била е тиха, за потрашак продато е 20000 вагана по 2 ф.р. 90—95 нов.— *Проя* е болъ пролазила и до 4000 вагана продато е за Словачку. Са *решицом* отворила се због многог довоза жива радја; за извоз купатно е 20—25000 вагана; цена е између 5 ф.р. 62—75 нов. по вагану.

Нотиране цене других производа ово су: *Сапириту* 53—54 нов. град без бурета; *вишковица* болъ се тражи, по због велике цене слабо се продае. *Сремску* ценише 20—21 ф.р. банштку 17 ф.р. е буретом. *Каменице* слабо се дозови и за добру робу плаћа се 16—17 ф.р. е буретом радо. *Свињска маст* слабо е прола-

вила; *пештанске* робе продано се неколико стотина центи по 34 ф.р. без бурета за Аугуст и Септ. а по 35—35 ф.р. 50 нов. е буретом. С крајем недеље нив ни ова цена плаћана. *Јој* толики кошта 29—30 ф.р.; за сапуц 27—28 ф.р. цента. За *Сланину* нико и нешта; за банштку дају 28 ф.р. за сремску 30 ф.р. а за мађарску 32 ф.р. *Сусе шљиве* е то старе србјанске покаррене про-лазиле су по 12 ф.р. на нове искаше 12 ф.р. 50 нов. а даваше им 11 ф.р. 50 нов.

Бечка берза од 23 јуна.

Сребро	—	—	—	—	—	128.50
Дукати	—	—	—	—	—	6.16

О Г Л А С И.

Стециште

на учитељске Штање, Сусьчку и Лединачку, у Прото-пресвитерату карловачком.

Плата е у Сусьчку 160. ф. а пр. 20. пож мерена жита, толико кокуруза, 12. ф. свећа, 6^о драг. Слободан стан.

У Лединци: 210. ф. а пр. 20. пож. мер. жита, то-лико кокуруза, 12. ф. свећа 6^о драг, слободан стан.

Престелма имаю до 25. Августа са прошењама свој судѣлства о наукама и свом моралном и по-литичном поведенију на доленосицамог управити.

У Карловци 20. Јуна 1866

П. Николај

39—1—3.

Протопр.

Стецај

Високославан краљ, угар. митрополитинички Савет изводе е изредбом од 30-тог Јуна тек. год бр. 36180. одобрити, да се на одашњој основној Школи Србској за мушку дену подигне 4-ти разред, и да досадашња основна школа проглашена буде за главну основну школу.

Да би се попунило учитељско место на тој главној основној Школи, отпара се стецај на четири недеље од дана првог печатана ове објаве у јавним листовима.

Плата учитељска износи:

1-во. У готовом новцу . . . . . 420 ф.

2-го. Накнада за стан учитељски . . . 105 ф.

3-ће. Накнада за огрев ван Школске собе 63 ф.

4-то. Накнада за школку послугу . . . 24 ф.

Свега . . . 612 ф.

Сутшати могу само они, кои су свршили предуго-товничке школе у Сомбору и кои имаю способност за главно основну школу.

Моље имаю се непосредно поднети варошком По-главарстау у Кишвади.

Из скупиштине варошког Обштинског представниш-тва дражане у Кишвади 1. (13.) Јуна 1866.

Паво Недик

(37—3—3)

м. начел.

Стециште

на учитељску штадију у Дежану, у Протопресвитерату Вршачком, са Србским и Романским предавањма еванком.

Благодѣљнија есу: 100 ф. а пр. у име плате, 3. ф. — за реквизиите школске, 2. хвата драг, 32. меце жита, 10. меци кокуруза, слободан стан са банштом кућевном и 2. лапца лапале.

Простелма имаю до 15. Августа о. г. своје моље-нице са вршеним писмом, са свидѣлствима о наукама досадашњм службовано, и о моралном и политичном свом поведенију послати на консисторијум Епархије вршачке

На заседању Консисторијалног у Вршцу 30 Јуна 1866. дражаног.

Емилијан Кенгелз

(38—3—3)

Епископ.

ОБЈАВА.

Обштитељство србско, у месту *Глини*, грофа *Блачића* 1. банског регименти, жељу у први својој, велелјвно сазидаој, свелим нови Иконостае, архирејски ето и пшенице правити дати, опредѣљивши на ту сврху своју од 4—6 хиљада форшти а пр.— Намерењ ово јавности предвојити, позивамо наше сопствене животице србске, кои су у делу овакавом своје велитију посведочили, и кои би се предузета дѣла овог подхватити жељили, да нам до 1. августа т. г. по нашем календару неколико обра-злаца или планова од дољноземни пркви на узађењ при-слати, или 1. августа порочно о свом трошку овамо доћи и те планове, као такође и по одну икону, као образци свога дѣла са собом донети изводе, да би обштитељство едан новопили Иконостае избрати, а по томе даљни уго-вор и погодбу направити могло. Жеља е обштитеља и ова, када би едан од дотични животице све дѣло ово е Ико-постасу снадажио, како дрвопрезањ (Bildhauer-und Tisch-Isenarbeiten) позлату и живописени уодно предузети жељу имао, и на горе речени рок овамо доћи изводе.— Вели-чина Темпла или Иконостае состои се у ширини 4 хвата и 4 пол, висина 3 хвата 2 шуха и 6 цоли.

У Глини (графа *Блачића* 1. банског регименти) дана 20. јуна 1869.

32—5—5

Из собрания обштитеља.